

In naam van de Koning

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/ 13/683552 / HA ZA 20-479

Vonnis van 14 april 2021

in de zaak van

de vennootschap onder firma

ATELIER VOOR RESTAURATIE & RESEARCH VAN SCHILDERIJEN VOF,
gevestigd te Den Haag, eiseres in conventie, verweerster in reconventie, advocaat mr.
M.W.J. Huyssen van Kattendijke te 's-Gravenhage, tegen

GEDAAGDE, wonende te Amsterdam, gedaagde in
conventie, eiser in reconventie, advocaat mr. M.E.
Verwoert te Amsterdam.

Partijen zullen hierna ARRS en gedaagde genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 4 mei 2020 van ARRS met producties;
- de conclusie van antwoord, tevens eis in reconventie met producties;
- het tussenvonnissen van 11 november 2020, waarbij een verschijning van partijen is bepaald;
  - de conclusie van antwoord in reconventie;
- het proces-verbaal van mondelinge behandeling van 17 februari 2021 (met de daarin genoemde stukken), waarbij is vastgesteld dat de eis in reconventie is ingetrokken.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten
  - 2.1. ARRS drijft een onderneming op het gebied van onderzoek en restauratie van kunstobjecten, voornamelijk schilderijen. De heer X (hierna: vennoot) is een van de vennoten van ARRS.
  - 2.2. In december 2007 heeft gedaagde aan ARRS opdracht gegeven tot het verrichten van onderzoeks- en restauratiewerkzaamheden aan een drietal portretschilderijen van de schilder Caspar Netscher uit 1656 (hierna: de portretten).
  - 2.3. Op 20 december 2007 hebben gedaagde en ARRS een drie pagina's tellende, door ARRS opgestelde overeenkomst met als titel "Algemene Voorwaarden ARRS" voor het verrichten van de onderzoeks- en restauratiewerkzaamheden ondertekend (hierna: de overeenkomst). Artikelen 17 en 18 van de overeenkomst luiden als volgt, voor zover van belang:

"(...) 17. De Eigenaar [gedaagde, rb] gaat akkoord met bewaar- en opslagkosten van Euro per dag per object.

18. De Eigenaar gaat ermee akkoord dat nadat het wetenschappelijk onderzoek is voltooid het object(en) terug zal worden gegeven aan de Eigenaar. Indien het object(en), voor wat voor reden dan ook, niet wordt geaccepteerd door de Eigenaar brengt ARRAS' de opslagkosten doorlopend in rekening. (...),"
  - 2.4. In het kader van deze opdracht heeft gedaagde, eveneens op 20 december 2007, de portretten afgegeven aan ARRS. ARRS heeft de portretten in haar geconditioneerde en verzekerde opslag geplaatst.
  - 2.5. Vanaf december 2007 hebben partijen met elkaar overlegd over het uit te voeren onderzoek en het restaureren van één van de portretten. Uiteindelijk bereiken zij overeenstemming over de omvang van deze werkzaamheden waarvoor ARRS per mail van 12 maart 2008 een offerte stuurt aan gedaagde. Gedaagde gaat akkoord met deze offerte. ARRS stuurt op 22 mei 2008 een factuur aan gedaagde voor restauratie schilderij en 3 röntgens ten bedrage van € 2.856. Onderaan de factuur staat vermeld: "Zoals overeengekomen is de multicolorscan zonder berekening van kosten uitgevoerd. " Gedaagde heeft deze factuur betaald.
  - 2.6. Na overleg met gedaagde schaft ARRS in april 2015 nieuwe lijsten aan voor de portretten en worden de portretten opnieuw ingelijst. De daartoe door ARRS opgestelde factuur ten bedrage van € 3.600 heeft gedaagde betaald. De opnieuw ingelijste portretten en de losse, originele lijsten blijven in opslag bij ARRS.
  - 2.7. Gedaagde heeft, eveneens ter onderzoek en restauratie, nog één ander portretschilderij afgegeven aan ARRS (hierna: het losse schilderij). ARRS heeft het losse schilderij eveneens in haar geconditioneerde en verzekerde opslag geplaatst.
  - 2.8. Partijen besluiten op enig moment een brochure te laten maken over de portretten. Op 25 oktober 2016 stuurt ARRS daartoe een factuur voor opmaak, druk 210 x

14 april 2021

297 mm. 12 pagina 's full color ten bedrage van in totaal € 471,90. Gedaagde heeft deze factuur betaald.

- 2.9. Op 18 april 2017 hebben gedaagde en vennoot een overeenkomst gesloten waarbij aan vennoot tot I juni 2017 het exclusieve recht wordt verleend om voor de portretten een koper te consulteren tegen een prijs van minimaal € I miljoen netto (hierna: de verkoopovereenkomst). Bij succes zou vennoot recht hebben op een succes fee van 7,5% van de netto verkoopsom. Het lukt vennoot, ook na verlenging, niet een koper te vinden voor deze prijs.
- 2.10. Op 16 maart 2019 heeft de echtgenote van gedaagde de drie portretten bij ARRS opgehaald in het kader een verkoop van de portretten via veilinghuis Christie's waarbij ARRS niet meer betrokken is. De drie originele lijsten en het losse schilderij zijn in de geconditioneerde en verzekerde opslag van ARRS gebleven.
- 2.11. Op 27 november 2019 stuurt ARRS aan gedaagde een factuur met nummer 19.901 (hierna: factuur 19.901) waarin is opgenomen, voor zover van belang:

"Opslag + verzekering van 20 december 2007

_16 maart 2019

[4101 dagen x €	x 3 schilderijen]	€ 12.303,00
LAM image + vervoer Parijs		€ 5.000,00
Röntgen-opnames		€ 900, 00
Teksten en vertaling		<u>€ 3.500 00 ±.</u>
		€ 21.703,00
	21 % btw.	€ 4.557 63 +
	te voldoen	€ 26.260,63'

- 2.12. In reactie hierop schrijft gedaagde in een mail van 18 december 2019 het volgende aan ARRS, voor zover van belang:

"(...) de destijds steeds volgens voorafgaande afspraak met mij door u gemaakte kosten zijn indertijd steeds door u aan mij gefactureerd en door mij nauwgezet voldaan. Aan de door u gepresenteerde factuur 19.901 ontbreekt dan ook elke basis. (...)"

- 2.13. Bij aangetekende brief van 16 januari 2020 sommeert (de advocaat van) ARRS gedaagde factuur 19.901 te voldoen.

14 april 2021

2.14. Op 14 februari 2020 stuurt ARRS aan gedaagde een factuur met nummer 20.905 (hierna: factuur 20.905) waarin is opgenomen, voor zover van belang:

"Opslag 20 december 2007 - 14 februari 2020		
4439 dagen x € 1, - x 1 schilderij = € 4.439,00		
Opslag 2 april 2015 - 14 februari 2020		
1838 dagen x € 1, - x 3 lijsten = € 5.514,00 +		
Sub-total € 9.953,00		
	21%bt\v.	€ 2.090, 13 +
	te voldoen	€12.043,13

2.15. Bij aangetekende brief van 4 maart 2020 sommeert (de advocaat van) ARRS gedaagde om factuur 19.901 en factuur 20.905 te voldoen.

2.16. Omdat voornoemde brief bij bezorging wordt geweigerd, worden de brieven van 16 januari 2020 en 4 maart 2020 ook per mail aan gedaagde verzonden op 16 maart 2020, waarbij de gestelde sommatietermijn wordt verlengd tot 14 dagen na ontvangst. Bij mail van 18 maart 2020 bevestigt gedaagde de ontvangst van de brief van 16 maart 2020.

2.17. Bij brief van 3 april 2020 aan (de raadsman van) ARRS heeft (de raadsman van) gedaagde verzocht de werken van hem die zich nog bij ARRS bevinden af te geven. Met een beroep op retentierecht heeft ARRS afgifte geweigerd.

2.18. Gedaagde heeft factuur 19.901 en factuur 20.905 onbetaald gelaten.

3. Het geschil

in conventie

3.1. ARRS vordert (primair, subsidiair en meer subsidiair), samengevat, dat de rechtbank bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis gedaagde veroordeelt (i) tot betaling van € 38.260,63 aan hoofdsom en € 1.157,61 aan buitengerechtelijke incassokosten, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf de dag van verzuim, (ii) in de proceskosten waaronder de nakosten en (iii) tot het ophalen van de aan hem toebehorende objecten die zich nog in de opslag van ARRS bevinden, binnen tien dagen na dagtekening van het vonnis, met betaling van de openstaande posten vanaf 15 februari 2020 tot aan de dag van afhalen, op straffe van een dwangsom. ARRS vordert subsidiair voorts een verklaring voor recht dat gedaagde toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van een of meer op hem rustende verbintenissen op basis waarvan hij schadevergoeding moet betalen en meer subsidiair voorts een verklaring voor recht dat gedaagde ongerechtvaardigd is verrijkt.

3.2. ARRS legt aan haar vorderingen ten grondslag dat gedaagde is tekortgeschoten in zijn verplichting tot betaling uit hoofde van de tussen partijen bestaande overeenkomst en dat gedaagde op grond hiervan gehouden is om te betalen. Primair vordert ARRS nakoming van de overeenkomst. Subsidiair stelt ARRS dat zij schade lijdt doordat gedaagde de overeenkomst niet nakomt en vordert zij schadevergoeding. Meer subsidiair stelt ARRS dat gedaagde door de werkzaamheden van ARRS ongerechtvaardigd is verrijkt.

14 april 2021

- 3.3. Gedaagde voert verweer.
- 3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in reconventie

- 3.5. Gedaagde heeft aanvankelijk een vordering in reconventie ingesteld. Tijdens de mondelinge behandeling heeft hij deze ingetrokken, zodat in reconventie slechts dient te worden beslist over de proceskosten.

4. De beoordeling

in conventie

- 4.1. De rechtbank constateert dat de verkoopovereenkomst is gesloten tussen gedaagde en vennoot in persoon. ARRS is geen partij bij deze overeenkomst. Ter zitting heeft vennoot nader toegelicht dat ARRS niet bevoegd is tot het sluiten van een dergelijke overeenkomst omdat verkoopbemiddeling niet tot haar werkzaamheden behoort. De rechtbank zal bij haar beoordeling de verkoopovereenkomst buiten beschouwing laten, behoudens voor zover gedaagde daar als omstandigheid een specifiek beroep op heeft gedaan.
- 4.2. Tussen partijen is niet (langer) in geschil dat gedaagde op 20 december 2007 de portretten aan ARRS heeft afgegeven en dat ARRS en gedaagde op dat moment de drie pagina's tellende overeenkomst, genoemd onder 2.3 (door partijen ook als algemene voorwaarden aangeduid), hebben ondertekend. Ook staat vast dat ARRS nadien onderzoeks- en restauraties.verkzaamheden heeft uitgevoerd, de portretten van nieuwe lijsten heeft voorzien en brochures heeft gemaakt of laten maken. De met deze werkzaamheden verband houdende kosten zijn vooraf steeds afgestemd met gedaagde, bij hem in rekening gebracht en door hem betaald (2.5, 2.6 en 2.8).
- 4.3. Partijen zijn verdeeld over de vraag of gedaagde de bedragen, genoemd op factuur 19.901 en factuur 20.905, verschuldigd is aan ARRS. Het gaat daarbij om kosten voor LAM image/vervoer naar Parijs, röntgenopnames, teksten/vertaling en opslagkosten.

kosten voor LAM image/vervoer naar Parijs, röntgenopnames en teksten/vertaling

- 4.4. Gedaagde voert aan dat de kosten voor de posten (i) LAM image/vervoer naar Parijs, (ii) röntgenopnames en (iii) teksten/vertaling niet verschuldigd zijn of al met eerdere facturen in rekening zijn gebracht en door gedaagde zijn voldaan. Post (i) betreft een multicolorscan en op de eerdere factuur van 22 mei 2008 (2.5) is aangegeven dat deze zonder berekening van kosten is uitgevoerd. Op deze factuur zijn eveneens drie röntgens ad € 900 in rekening gebracht, hetzelfde bedrag als post (ii) die daarmee reeds voldaan zijn. Op de factuur van 25 oktober 2016 (2.8) zijn tenslotte kosten voor opmaak en druk opgenomen waarmee de kosten voor de brochure die nu als post (iii) worden opgevoerd ook reeds zijn voldaan.
- 4.5. ARRS stelt daartegenover dat zij deze kosten op grond van de overeenkomst in rekening mag brengen bij gedaagde. Ter zitting heeft zij betwist dat twee keer

---

dezelfde kosten in rekening worden gebracht. Post (i) betreft een LAM image die na 2016 is gemaakt en pas in 2019 is gefactureerd omdat gedaagde aangaf deze kosten niet te kunnen betalen. Post (ii) betreft andere röntgenopnames dan die in mei 2008 zijn gefactureerd in verband met nader onderzoek en zijn bovendien met instemming van gedaagde gemaakt. Ook de kosten voor de brochure, post (iii), zijn niet eerder in rekening gebracht, aldus steeds ARRS. Gedaagde heeft ter zitting uitdrukkelijk ontkend dat hij heeft aangegeven niet te kunnen betalen en herhaald dat alle kosten voor de brochure en röntgenopnames direct zijn voldaan.

- 4.6. De rechtbank is van oordeel dat ARRS, gezien het gemotiveerde en onderbouwde verweer van gedaagde, onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld laat staan onderbouwd waaruit blijkt dat posten (i), (ii) en (iii) andere kosten zijn dan die ARRS eerder bij gedaagde in rekening heeft gebracht en voldaan heeft gekregen of die gedaagde niet hoefde te betalen. Bovendien heeft ARRS bij dagvaarding post (i) onderbouwd met documenten uit 2008 en 2009 wat de geloofwaardigheid van haar stelling ter zitting dat deze kosten na 2016 zijn gemaakt in twijfel trekt. De rechtbank zal de vordering ten aanzien van de posten LAM image/vervoer Parijs, röntgenopnames en teksten/vertaling van factuur 19.901 afwijzen.

de opslagkosten

- 4.7. ARRS stelt dat gedaagde op grond van artikelen 17 en 18 van de overeenkomst opslagkosten is verschuldigd voor de portretten, de drie oude lijsten en het losse schilderij ad € 1 per dag per object, een en ander berekend zoals vermeld op factuur 19.901 en factuur 20.905. Los van de overeenkomst heeft ARRS in ieder geval recht op redelijk loon nu sprake is geweest van een bewaarnemingsovereenkomst en dit redelijke loon bedraagt 1 euro per dag per object, aldus ARRS.
- 4.8. Gedaagde betwist dat hij opslagkosten is verschuldigd en voert aan dat met het afronden van de onderzoeks- en restauratiewerkzaamheden in 2008 ook een einde kwam aan de overeenkomst. Daardoor ontbreekt de juridische grondslag voor het in rekening brengen van opslagkosten. Bovendien heeft ARRS tot 27 november 2019 en 14 februari 2020 gewacht met het in rekening brengen van opslagkosten. Daarvoor heeft ARRS nimmer aan de orde gesteld dat opslagkosten verschuldigd waren en deze kosten stonden ook niet vermeld op de facturen voor verschillende kosten die ARRS (in de tussenliggende periode) wel in rekening heeft gebracht, aldus gedaagde.
- 4.9. De rechtbank overweegt als volgt. Met gedaagde is de rechtbank van oordeel dat de overeenkomst niet als grondslag kan dienen voor de gevorderde opslagkosten. Weliswaar bepaalt artikel 17 dat de Eigenaar (gedaagde) akkoord gaat met bewaar- en opslagkosten, maar het direct daarop volgende artikel 18 gaat uit van de gedachte dat na voltooiing van het onderzoek de objecten terug gaan naar de Eigenaar en dat (pas) bij niet acceptatie opslagkosten verschuldigd zijn. Desgevraagd heeft ARRS ter zitting geen heldere uitleg kunnen geven over het verband tussen artikelen 17 en 18 hetgeen wel op haar weg had gelegen als partij

14 april 2021

---

die de tekst van de overeenkomst heeft opgesteld. De gegeven uitleg dat artikel 18 ziet op de situatie dat een object tijdens het onderzoek wordt verkocht volgt in het geheel niet uit de tekst en wordt niet gevolgd. Ter zitting heeft ARRS bovendien bevestigd dat het ongebruikelijk is dat opslagkosten worden berekend als het onderzoek nog loopt. In onderhavig geval is geen duidelijk moment aan te wijzen waarop het onderzoek is geëindigd — gedaagde heeft aangevoerd dat dit in 2008 vvas terwijl ARRS heeft gesteld dat dit onderzoek nadien heeft doorgelopen — en ook is niet vast komen te staan dat ARRS gedaagde gevraagd heeft de objecten op te halen of dat gedaagde geweigerd heeft de objecten terug te nemen.

- 4.10. Vast staat wel dat na een (eerste) onderzoek en restauratie begin 2008 de portretten langere tijd bij ARRS zijn gebleven en dat in samenspraak met gedaagde enkele verkoopinitiatieven zijn ondernomen, onder andere in combinatie met een tentoonstelling in het Mauritshuis in 2010. Dit heeft niet tot verkoop van de portretten geleid. In 2017 heeft

gedaagde de verkoopovereenkomst met vennoot gesloten met een succes fee voor hem bij succesvolle verkoop, maar ook toen is geen verkoop tot stand gekomen. Uiteindelijk zijn de portretten op 16 maart 2019 op eerste verzoek van ARRS namens gedaagde opgehaald bij ARRS en via veilinghuis Christie's verkocht.

- 4.11. Verder staat vast dat ook het losse schilderij langere tijd bij ARRS is gebleven. Onduidelijk is op welke datum dit losse schilderij aan ARRS is afgegeven: ARRS lijkt uit te gaan van 2007 (zo volgt uit de berekening op factuur 20.905), terwijl gedaagde verwijst naar een mail van 4 november 2015 van ARRS aan gedaagde waarin naar het losse schilderij wordt verwezen. ARRS heeft geen feiten en omstandigheden gesteld waaruit volgt dat dit schilderij eerder aan haar is afgegeven zodat de rechtbank er vanuit gaat dat het losse schilderij zich vanaf 4 november 2015 bij ARRS in de opslag bevindt. Partijen zijn het er wel over eens dat het schilderij zich nu nog steeds in de opslag bij ARRS bevindt.

- 4.12. Het vorenstaande betekent dat de portretten uiteindelijk elf jaar en het losse schilderij in ieder geval vijfjaar in bewaring zijn (geweest) bij ARRS. De rechtbank verbindt daaraan de conclusie dat sprake is van bewaarneming in de zin artikel 7:601 van het Burgerlijk Wetboek (BW)) en, nu ARRS handelt in uitoefening van haar beroep of bedrijf, gedaagde bewaarloon is verschuldigd (waarbij bewaarloon in dit geval gelijk gesteld wordt met de in dit geschil gebruikte term "opslagkosten"). Daartoe geldt het volgende. De opslag betrof een geconditioneerde ruimte waarbij de objecten bovendien verzekerd waren. Bij een dergelijke opslag van in potentie waardevolle kunstobjecten mocht gedaagde er niet van uit gaan dat dit kosteloos zou zijn. Dat ARRS bemiddelde bij verkoop van de portretten en dat zij daarmee een eigen belang had bij opslag in eigen beheer, zoals gedaagde heeft aangevoerd, ontslaat gedaagde niet van zijn verplichting tot betaling van bewaarloon. Een vastlegging van een bemiddelingsafpraak met ARRS ontbreekt in het dossier, maar ook los daarvan brengt bemiddeling op zich

14 april 2021

zelf niet mee dat ARRS geen recht heeft op bewaarloon. Ook het feit dat gedaagde met een van de vennoten van ARRS een succes fee is overeengekomen bij eventuele verkoop maakt niet dat zonder verkoop geen bewaarloon is verschuldigd. Dat volgt niet uit de verkoopovereenkomst en ook niet uit de omstandigheden die gedaagde in dat verband heeft aangedragen. Dat ARRS tot 27 november 2019 en 14 februari 2020 heeft gewacht met het in rekening brengen van opslagkosten betekent evenmin dat gedaagde deze kosten niet verschuldigd is (maar speelt wel een rol bij de verjaring, zoals hierna aan de orde komt).

- 4.13. Ten aanzien van de hoogte van het bewaarloon sluit de rechtbank — nu partijen geen andere oriëntatiepunten hebben aangedragen — aan bij de vergoeding die in de overeenkomst is opgenomen, te weten € I per dag per object. Daarbij zal de rechtbank uitsluitend bewaarloon toekennen voor de drie portretten en het losse schilderij nu de overeenkomst (waarop dit tarief is gebaseerd) geen handvat biedt om de oude lijsten, los van de portretten, als separate objecten te zien.
- 4.14. Dit betekent dat gedaagde in beginsel een bewaarloon ad € I per dag per object is verschuldigd.

verjaring

- 4.15. Gedaagde beroept zich erop dat de rechtsvordering tot betaling van opslagkosten (grotendeels) is verjaard. Voor de beoordeling van dit beroep op verjaring vormt artikel 3:307 BW het uitgangspunt. Lid I bepaalt dat een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst verjaart door verloop van vijfjaren vanaf de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden. Lid 2 bepaalt, samengevat, dat in geval van een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd (i) deze verjaringstermijn pas loopt vanaf de dag volgende op die waartegen de schuldeiser heeft medegedeeld tot opeising over te gaan en (ii) de verjaring in elk geval twintig jaar nadat opeising mogelijk was is voltooid.
- 4.16. De vordering tot betaling van bewaarloon is gebaseerd op de wet (4.12) en niet gesteld of gebleken is dat partijen daarvoor een (nadere) termijn voor nakoming zijn overeengekomen. Nu partijen geen termijn Zijn overeengekomen betekent dit in beginsel dat de verbintenis krachtens het bepaalde in artikel 6:38 BW terstond kan worden nagekomen en dat terstond nakoming kan worden gevorderd, waarmee de opeisbaarheid onmiddellijk intreedt. Kort gezegd betekent dit dat de opslagkosten per dag opeisbaar worden en de daarmee corresponderende rechtsvordering tot betaling na vijfjaar verjaart, behoudens stuiting maar daarvan is niet gebleken.
- 4.17. ARRS heeft gesteld, met verwijzing naar de wetsgeschiedenis, dat in dit geval artikel 3:307 lid 2 BW moet worden toegepast. Deze stelling wordt niet gevolgd. Van een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 3:307 lid 2 BW is sprake wanneer in de overeenkomst besloten ligt dat opeising niet direct plaats zal vinden. In de wetsgeschiedenis wordt daarbij weliswaar het voorbeeld genoemd van de bewaarnemingsovereenkomst, maar dan gaat het specifiek om de verbintenis van de bewaarder tot teruggave van de zaak. Dat is iets anders dan de vordering tot betaling van bewaarloon. Ook de — niet

14 april 2021

onderbouwde en door gedaagde betwiste — stelling van ARRS dat na het einde van de opslag "afgerekend" zou worden is onvoldoende voor de conclusie dat in de overeenkomst besloten ligt dat opeising niet direct plaats zal vinden.

- 4.18. Voor de berekening van de opslagkosten overweegt de rechtbank als volgt.
- 4.19. ARRS heeft de opslagkosten voor de portretten vanaf 2007 voor het eerst met de factuur van 27 november 2019 in rekening gebracht bij gedaagde. Op dat moment was de rechtsvordering die zag op de periode tot en met 26 november 2014 verjaard. Nu de factuur van 27 november 2019 als een schriftelijke aanmaning kan worden gezien kan de vordering tot betaling van opslagkosten voor de portretten over de periode 27 november 2014 tot en met 16 maart 2019 worden toegewezen. Dit betreft 1.570 dagen $(35 + 4 \times 365 + 75) * 3 * \text{€ I} = \text{€ } 4.710$. Tegen de btw (die als onderdeel van de hoofdsom is gevorderd) is geen verweer gevoerd zodat de btw over dit bedrag wordt toegewezen.
- 4.20. ARRS heeft de opslagkosten voor het losse schilderij vanaf 2015 voor het eerst met de factuur van 14 februari 2020 in rekening gebracht bij gedaagde. Nu de rechtbank er vanuit gaat dat het losse schilderij op 4 november 2015 in bewaring is gegeven aan ARRS is deze rechtsvordering niet verjaard. Op het moment van versturen van de factuur op 14 februari 2020 waren er immers nog geen vijfjaren verstreken sinds de inbewaringgeving. Alhoewel het losse schilderij zich nog steeds bij ARRS bevindt, heeft gedaagde op 3 april 2020 afgifte gevraagd maar niet gekregen omdat ARRS zich op een retentierecht beroept (2.17). Het ligt in de aard van een bewaarnemingsovereenkomst besloten dat het recht op bewaarloon eindigt nadat gedaagde de zaak terug wilde nemen, zodat de vordering tot betaling van opslagkosten van het losse schilderij wordt toegewezen over de periode van 4 november 2015 tot en met 3 april 2020. Dit betreft 1.612 dagen $(58 + 4 \times 365 + 94) * \text{€ I} = \text{€ } 1.612$, te vermeerderen met btw (zie 4.19).

overige vorderingen en afronding

- 4.21. De vordering van ARRS om gedaagde te veroordelen de aan hem toebehorende objecten die zich nog in de opslag van ARRS bevinden afte halen wordt afgewezen. Uit de feiten volgt dat gedaagde deze objecten (juist) graag terug wil maar dat het ARRS is geweest die afgifte heeft geweigerd met een beroep op een retentierecht. Daarbij past niet dat gedaagde nu wordt veroordeeld deze objecten afte halen.
- 4.22. De subsidiair gevorderde verklaring voor recht wordt afgewezen wegens gebrek aan belang naast de toewijzing van een deel van de betaling zoals (ook) primair gevorderd. De meer subsidiair gevorderde verklaring voor recht dat gedaagde is verrijkt wordt eveneens afgewezen. Deze vordering is onderbouwd met verwijzing naar de verschillende werkzaamheden die ARRS zou hebben verricht en die genoemd worden op factuur 19.901. Nu hiervoor reeds is overwogen (4.6) dat niet vast staat dat voor deze werkzaamheden nog niet is betaald, ontvalt de grond dat ARRS is verarmd door deze werkzaamheden, nog los van de vraag of gedaagde is verrijkt.
- 4.23. ARRS maakt aanspraak op de vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten. De rechtbank stelt vast dat het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten (hierna: het Besluit) van toepassing is nu het verzuim na 1 juli 2012 is ingetreden. De rechtbank stelt vast dat, ondanks de bezwaren van gedaagde, voldoende is gebleken dat ARRS buitengerechtelijke incassowerkzaamheden heeft verricht. Het bedrag aan buitengerechtelijke incassokosten zal in lijn met het in het Besluit bepaalde tarief dat past bij de toegewezen hoofdsom worden toegewezen.
- 4.24. Nu beide partijen ten dele gelijk hebben gekregen zullen de proceskosten worden gecompenseerd in die zin dat beide partijen de eigen kosten dragen.

in reconventie

- 4.25. Gedaagde heeft tijdens de mondelinge behandeling zijn reconventionele vordering ingetrokken wat betekent dat gedaagde in beginsel veroordeeld wordt in de proceskosten. Gelet op het geringe debat over de vordering in reconventie zullen de kosten aan de zijde van ARRS worden begroot op nihil.

5. De beslissing

De rechtbank

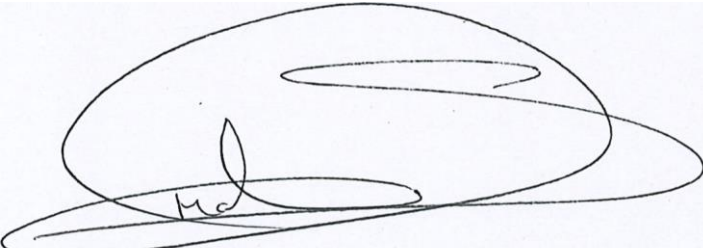
in conventie

14 april 2021

- 5.1. veroordeelt gedaagde om aan ARRS te betalen een bedrag van € 6.322, te vermeerderen met btw, en vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van 2 april 2020 tot de dag van volledige betaling;
- 5.2. veroordeelt gedaagde om aan ARRS te betalen een bedrag van € 691,10 aan buitengerechtelijke incassokosten;
- 5.3. verklaart dit vonnis in conventie tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- 5.4. compenseert de proceskosten tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;
- 5.5. wijst het meer of anders gevorderde af; in reconventie
- 5.6. veroordeelt gedaagde in de proceskosten aan de zijde van ARRS, begroot op nihil.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.L.S. Kalff, rechter, bijgestaan door mr. S.P.F. Sneeboer, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 14 april 2021.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE
De griffier van de
rechtbank Amsterdam

